

I 11-05-069

ALADDIN

„Livets høydepunkt“

Fredrik Lunde 9. mai 1961

Etter å ha sett filmen «Livets høydepunkt» vil det være vanskelig å holde hodet kaldt enten man hører til dem som beundrer dette filmarbeid eller man stiller seg blant de forargede. Dette gjelder filmen som helhet, som komposisjon, og det gjelder dens tendens.

Om de to kvinnelige hovedroller og den utførelse disse får i Muriel Smith og Ann Buckles utførelse, vil det neppe herske delte meninger. Muriel Smith er like stor skuespillerinne som hun er sangerinne, og hennes følsomme ansikt og den appell der er i hele hennes apparisjon, går like til hjertet, uansett hvilket standpunkt man måtte ta til den idé hun i liv og kunst går inn for. Det er henne, Ann Buckles som kvinnelig reporter og et par andre kvinner i biroller, som utgjør filmens kunstneriske ballast. Konserterangeren Louis Byles synger godt, men er ellers svak og under tiden helt hjelpeløs i en dialog som for øvrig ikke gir ham større sjanser.

«Livets høydepunkt» bygger på den autentiske historie om dr. Mary Mcleod Bethunes, en farget kvinne som under de mest primitive forhold startet en skole for negerbarn, etter hånden utvidet det, og til sist kunne se et college reise seg som et monument over hennes ideelle bestrebelser. Hennes personlige karriere uttrykkes ikke bare ved er. daktograd, men enda mer ved at hun ble kalt som rådgiver til Det hvite hus, den skjønneste frukt av hennes kamp for sin rases likestilling i det amerikanske samfunn.

Til tross for at temaet altså kunne innby til en streng nåtidsrealisme, har man valgt å gå en helt annen vei. Filmen er blitt en mellomting av musical-comedy og tablårekke uten flytende handling. Det hele virker fremmedartet, men har ikke desto mindre sin meget bestemte hensikt. Innenfor en slik ramme går det an å operere med skurker som også er skurker i det utvendige. Man skal se på dem hva de er med den lisens som tradisjonen har gitt til syngespillet og operaen. Tablåene gir også de største muligheter for propagandaen for Moralsk Opprustning og, for det som i filmen er gjort til noe like viktig, den antikommunistiske propaganda.

Moralsk Opprustning har i denne filmen funnet fram til et stoff som man mener vil kunne dekke bevegelsens idéinnhold, og som engangsforeteelse er den forsåvidt interessant. Faren ved gjentagel-

ser ligger tydeligvis i at man har lett for å se seg blind på filmens forkynnelse og derved kan komme til å slå av på de kunstneriske krav. Muriel Smith formår å transmitere noe som kommer innefra, og for mange vil hennes vakre ansikt, den skjønne stemme og hennes sobre språk være det som sitter lengst i hukommelsen. Den dag da man ikke disponerer over et slikt talent, vil den sterke forhåndsreklame og like sterke tendens muligens kunne slå tilbake og virke mot sin hensikt, iallfall overfor et norsk publikum. Så lenge man vil bruke kunst, må man også lyde kunstens lover som i meget lik-

ner på Moralsk Opprustnings absolutter.

Norgespremierer på Aladdin i går ga anledning til en ganske enestående begivenhet idet de to kvinnelige hovedrolleinnehavere, Muriel Smith og Ann Buckles, ble introdusert for publikum av direktør Johan Gørrissen fra kinoens blomsterpyntede scene. De emnente kunstnerinner holdt hver sin speech, og Muriel Smith oppvartet også med en amerikansk religiøs folkesang hvor man opplevde et pianissimo som det ikke er forundt noe lydbånd å gjengi. Til sist ble samtlige tilstedeværende invitert til mottakelse i Klubben, og fagningen ble til ovasjoner. Jo, det var et pust fra den store verden. Th. T.

Muriel Smith og Vernon Slaughter.

Fiduslandtroen 9. november 1964

Muriel Smith sa nei til „Porgy and Bess” og til 200 000 dollar

Muriel Smith og Ann Buckles fotografert etter ankomsten til Kristiansand i går.

TV. Men som sin venninne og kollega har hun ingen primadonna-nykker.

Vi hadde fornøyelsen av å hilse på de to i går like etter ankomsten til Kristiansand. Sammen med oss møtte 15 MRA-folk fra Oslo blant dem professor Eiliv Skard, danserinnen Fernanda Smith og broren, konsertpianisten Walde-mar Smith, for å hilse filmstjerne-ne velkommen. Byen var representert ved direktør Johan Gørrissen som også introduserte de to skuespillerinnene etter forestillingene i går kveld.

De to skuespillerinnene virket enkle og liketil. Som en kuriositet kan nevnes at Muriel Smith hadde nøyaktig den samme kjolen som vi hadde sett henne med i brosjyrer tidligere.

I filmen blir hun fremstilt som en hjertevarm, god kvinne med et strålende smil. Og slik var hun også i virkeligheten, men atskillig mer beskjeden enn man hadde inntrykk av i filmen. I så måte var det lettere å gjenkjenne Ann Buckles. Hun hadde den samme freidigheten og de samme tale-gaver såvel i virkeligheten som i filmen hvor hun spilte travel journalist.

Om reisen de to har foretatt i den senere tid, forteller Ann Buckles at det har vært en opplevelse å se at så mange mennesker har våknet og fått øynene opp for MRA's idé og budskap. Flere som så filmen ble så grepet at de etter forestillingen kom og forærte dem ting de hadde for hånden, verdifulle smykker og penger. Således tok en dame i spontan begeistring og ga dem sitt diamantrambånd, og en annen sin siste 10-dollarseddel. Endog barna flokket seg om de to skuespillerinnene og ga dem sparepengene sine.

Filmene ble tatt opp i en mengde stater i Amerika, blant annet Carolina, Georgia og Michigan. De mange hundre deltakerne i filmen, blant annet Gandhis sønnesønn og Walking Buffalo, en ekte indianerhøvding, spilte med uten betaling. De eneste som tok honorar var orkesteret. Men da de så filmen etterpå kom de og betalte tilbake 1000 dollar.

Filmene er blitt finansiert av alminnelige mennesker verden over som har gitt gaver. Det begynte med at en 18 år gammel journalist ga sparepengene sine. Ellers hadde man ingenting å starte med.

Dessverre fikk vi ikke se den tredje hovedrolleinnehaveren i Kristiansand, — den sympatiske Louis Byles som er en av Jamai-cas ledende advokater og kjent fra BBC-konserter.

Bak kamera sto ingen ringere enn Walt Disney-fotografen Rickard Tegstrøm, svensken som blir kalt «Kameraets Rembrandt». — Alle disse har gitt alt for å gi filmen liv, forteller Muriel Smith. De har alle sammen bestemt seg for å vie resten av sitt liv for

Nå spiller hun uten lønn i MRA-filmene

Filmstjernen var tilstede ved den skandinaviske premieren i Kristiansand i går

Det hender ikke hver dag at vi får filmstjerner fra det store utland på besøk og at de presenteres for publikum ved våre hjemlige kinoer. Men i går hendte det altså. Med London-flyet kom Muriel Smith og Ann Buckles, hovedrolleinnehaverne i MRA-filmene «Livets høydepunkt» som hadde skandinavisk premiere i Kristiansand i går. — Siden filmen hadde verdenspremiere i Sveits i oktober i fjor, har de to stjernene reist Amerika og Europa rundt og kastet glans over forestillingene.

Millioner av mennesker verden over har sett filmen, og filmstjerner i Hollywood såvel som guvernør Forbus i Little Rock og president Tshombe i Kongo har gitt den sin varmeste anbefaling. — Dette er ikke

minst takket være to dyktige skuespillerinner som bringer et budskap de selv tror fullt og fast på som et svar til verdens nød og elendighet.

Fortsettes side 13

Muriel Smith sa nei —

Fortsatt fra side 3

Muriel Smith er den opprinnelige «Carmen Jones» på Broadway og «Carmen» på Covent Garden. Hun er vel kanskje den eneste skuespillerinne i verden som har sagt nei-takk til et honorar på 200.000 dollar fra Sam Goldwyn for medvirkning i film. Det gjaldt en av hovedrollene i «Porgy and Bess». Goldwyn hadde vært på henne flere ganger for å ta rollen, og da han sist ringte henne i Atlanta, svarte hun.

— Nei Sam, det nytter ikke å du fordobler honoraret. Kom heller og se «Livets høydepunkt». — MRA har bruk for meg, og for det arbeidet vil jeg vie mitt liv.

Også Ann Buckles har gitt avkall på store pengesummer og en luksustilværelse til fordel for Moralsk Opprustning. Såvel som Muriel Smith arbeider hun uten lønn, og det akter hun å gjøre resten av livet. Ann Buckless er en av de mest lovende unge skuespillerinner innen amerikansk teater, film og

MRA.

Moralsk Opprustning har såvel som mange andre innsett at ingenting kan rekke så langt ut til menneskene som filmen. Derfor vil det stadig bli laget nye MRA-filmer, på tvers av alle politiske partier, men likevel med en tydelig tendens. Den neste i rekken blir om den amerikanske fagforeningslederen John Riffe. Selveste King Vidor, blant annet kjent for storfilmene «Krig og fred» har bedt om å få skrive dreieboken og produsere den neste filmen som får John Mc Crea i hovedrollen.

Men også for Muriel Smith og Ann Buckles venter store oppgaver. For de akter å spille film og teater til tross for at de er blitt aldri så mye moralsk opprustet, — eller rettere sagt — nettopp derfor.